

مندال و مندالی له دهقی کوردیدا

ئه حمهد شه بانى^۱

(وتاری توژینهوویی)

کاتی وەرگرتن: ۳ی جۆزەردای ۱۴۰۳، کاتی پەڕژان: ۵ی رەشەمە ۱۴۰۳، ل. ۲۵۰-۲۲۳

DOI: [10.22034/jokl.2025.141350.1373](https://doi.org/10.22034/jokl.2025.141350.1373)

چکیده

کورتە

این مقاله به بررسی وضعیت یا چگونگی ظهور مفاهیم «کودک» و «کودکی» در متون نوشتاری و شفاهی کردی می‌پردازد. هنگامی که از این مفاهیم بحث به میان می‌آید، موضوع از دو منظر مورد توجه قرار می‌گیرد؛ اول، کودک به عنوان یک پدیده زیستی که از آغاز زندگی بشر وجود داشته و فرایند رشد فیزیکی را طی کرده است. دوم، کودک به عنوان یک مفهوم اجتماعی که به مثابه کودکی، به یک پدیده تاریخی تبدیل می‌شود؛ یعنی در مرحله خاصی از رشد اجتماعی انسان ظهور کرده است. سوال اصلی مقاله این است که آیا دو مفهوم کودک و کودکی در تاریخ و ادب کردی یک پدیده زیستی هستند یا به عنوان یک پدیده اجتماعی ظهور کرده‌اند؟ روش پژوهش در این مقاله «تحلیل مفهومی» زبان متون منتخب در این مطالعه است. به همین منظور، محقق، موضوع را در میان قدیمی‌ترین متون تاریخی و ادبی (شعر) و فرهنگ‌های شفاهی (داستان منظوم و ضرب‌المثل) بررسی نموده و دو مفهوم کودک و کودکی را با ارائه ده‌ها مثال در متون مورد نظر، تحلیل نموده است. نتایج مطالعه نشان می‌دهد که در متون نوشتاری و شفاهی کردی، کودک و کودکی بیشتر به عنوان یک پدیده زیستی ظاهر می‌شوند.

نهم وتاره به شوین دۆخ یان چۆنیهتی درکهوتنی چه‌مکی «مندال» و «مندالی» لەناو دهقی نووسراوویی و زاره‌کی کوردیدا ده‌گهرت. کاتیک باسی مندال و مندالی ده‌گرت، بابه‌ته‌که له دوو پروانگه‌وه ده‌گه‌وتنه بهر سه‌رنج؛ یه‌کم، مندال وه‌ک دیاردیه‌کی بایه‌لوژی که ههر له سه‌ره‌تای ژینی مرفه‌وه هه‌بووه و به ره‌وتنی گه‌شه‌ی جه‌سته‌یدا تیه‌ریوه. دووه‌م، مندال وه‌ک چه‌مکی کۆمه‌لایه‌تی که لێره‌دا ده‌یتته دیاردیه‌کی میژوویی؛ واته له چاخیکی تایه‌تی بیه‌گه‌شته‌نی کۆمه‌لایه‌تی مرفه‌دا سه‌ره‌یه‌لداوه. پرسى سه‌ره‌کی نهم وتاره ته‌مه‌یه که، ئایا دوو چه‌مکی مندال و مندالی وه‌ک دیاردیه‌کی بایه‌لوژی درکه‌وتون یان وه‌ک دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی؟ میتۆدی لیک‌دانه‌وویی وتاره‌که «شیکاری زمانی چه‌مکین» ی ئیو ده‌قه بژارده‌کانی نهم توژینه‌ویه. بۆ نهم مه‌به‌سته توژهر له‌ئێ کۆمه‌لیک له کۆنترین ده‌قه میژوویی و نه‌دبی (شیری) و هه‌روه‌ها فره‌هنگی زاره‌کی (به‌یت و په‌ندی پێشینه‌ان) په‌یجۆری بابه‌ته‌کی کردوه و له‌سه‌ر ده‌یان نمونه‌ی ناو ده‌قه‌کان شیک‌دانه‌وی بۆ نهم دوو چه‌مکه نه‌نجام داوه. نه‌نجامی توژینه‌وه‌که روونی ده‌کاته‌وه که له ده‌قی نووسراو و زاره‌کی کوردیدا مندال و مندالی، زنده‌تر وه‌ک دیاردیه‌کی بایه‌لوژی ده‌رده‌که‌ون.

واژگان کلیدی: کودک، کودکی، دوران کودکی، تاریخ کرد، داستان منظوم کردی، شعر کردی، ضرب‌المثل‌های کردی

وشه‌گلی سه‌ره‌کی: مندال، بچووک، مندالی، میژووی کورد، به‌یتی کوردی، شیری کوردی، په‌ندی کوردی

۱- پیشه کی

ئیمه نازانین یه کم جار که ی و چۆن وشه ی «مندال» داهاتووه بۆ پیناسه ی بوونه وهریک ی بچووک و لاواز و بیته نوا که دواتر ده بیته وه چه ی مرؤف بۆ ئه وه ی دهوامی ته مه ن و مانه وه ی بنه چه و ره گه زی مسؤگه ر بکات. ئه م بوونه وهره، «ناو» ی بووییت یان نا، جه بری سروشت باری گوزه رانی له «هیچ» هوه به ره و ئه و دۆخه ی که ئیستا تییدا ده زی پال پیناوه. ئیمه چۆن له مندال تیده گه ین؟ به پیی گیرانه وه ی میژوو، مرؤف به ر له وه ی له راهینان و په روه رده ی مندال بیری کردیته وه، له ئه نجامی جووتبوونی نیر و مییه ک، زارۆکیکی هیناوه ته دنیا که جگه له شیوازی غه ریزی و ره مه کی، نه یزانیوه چۆن له گه لی هه لسوکه وت بکا و بیعامیلینی.

میژووی مندال و «سهرده می مندالی»^۱ زۆریک له میژوونوسانی هاوچه رخی سه رسام کردووه و بواره که له ئیستادا رووی له په ره سه ندنه. میژوونوسانی سهرده می مندالی دان به ودها ده نین که ره هه ندی وه ها له نه زموون و ژیا نی مندالاندا هه یه که ئیمه هیشتا شایه تحالی راسته وخۆمان بۆی نییه، به لام ده لئین ده تانین زانیاری گرنگ له به ره ی گۆرانکارییه کانی سروشتی مندالی و بارودۆخی مندالان له رابردودا وه ده ست به خه ین. میژوونوسانی سهرده می مندالی پشتراستی ده که نه وه که دۆزینه وه ی به لگه ی قايم سه به رت به رابردووی مندالان قورستره له به ده سه وه دانی به لگه ی رابردووی گه وه سالان چونکه ئه مان (مندالان) به هه زاران سال له خه یالی گه وه رکاندا نه هاتوونه ژمار و که س حسیبی بۆ نه کردوون که چی گه وه رکان به که یفی خۆیان دنیا یان به سه ر گیراوه.

جینگه و پینگه ی مندال له کۆمه لگا جیاوازه کاندا هه لگری لیکدانه وه ی تایبه ته. هه ر کۆمه لگه یه ک له سه ر کۆمه لیک بنه ما و ره گه زی میژووی، که لتووری، ئایینی و ئابووری وه چه ی تایبه ت به خۆی ده خاته وه و پیی ده گه یه نیت. ئه نجا به هه نگاوانانی مندال بۆ ناو ژیان، یان گه ره نتی مانه وه و دهوامی عومری ئه و کۆمه لگه مسؤگه ر ده کات یان له گوزه رانیکی نامرۆبی و پاتالنامیژ به لیواره کانی ژیا نیکی رۆتینیدا شو ری ده کاته وه. وه ک له توژی نه وه میژووییه کاندا باسی لیده کریت، سه نگی «مندالی»، وه ک سهرده میک له ته مه نی مرؤف که هه لگری هه ندیک خه سله تی تایبه ت به خۆیه تی، له سهرده می مۆدی رنه وه به رجه سه ته ده بیت. له وه پیشتەر «مندال»، وه ک مندال^۲، سهیری نه کراوه به لکو ریک هاوشیوه ی مرؤفی بالغ و گه وه رسال بینراوه که ته نها به جه سه ته له گه ل گه وه رکاندا جیاواز بووه؛ ئه و یان بووچه که له و بیده سه لات، ئه میان هه راش و به زه بر و زهنگ (شه بانی، ۲۰۲۵: ۹).

1. Childhood
2. child as a child

له بهراییه کانی سه دهی ههژدهدا واتای مندالی هیشتا له ژیر کاریگه ریی هزی کالویندا بوو؛ جۆن کالوین، قۇناغی مندالی به سهرده میکی شهیتانی له قهلم ددها و پئی وابوو که بهناچار دهی زوو خۇمانی لی دهر باز بکهین. ئەو بۆ مندالان، وهک بوونه وهرگه لیکی ناپاک، هارواهج، شهیتان، شهپانی، بهتالپا و بیج که لک دهیروانی. له روانگهی کۆنه واریدا «مندالی باش» که سیک بووه که پینک وهک گه وهره سالیکی ههلسوکهوت بکات. مندالی باش، یان گه وهره سالیکی به قهلافت بچووک، که سیکی بهرپرسیار، هیدی و گوپرایه ل بوو. ههتا کاتی که متری بۆ یاری و گهمه و ههلسوکهوتی مندالانه ترخان بکردایه، زیاتر له بهردلان و پهسندی گه وهره کان دهبوو.

له دیدی رۆسو-وه که بۆ مندالی وهک «سروشتی ترین قۇناغی گه شهی مروف» دهیروانی، دهی ئەم قۇناغه بهتام و چیژ بی و تا بۆمان ده کری دریژخایه ن بیت. رۆسو قۇناغی مندالی به قۇناغیکی زۆر گرنگ وهسف دهکات بهو مهرجی پهله نه کریت له تیپه پاندنی. ئەو له مۆدیلی سروشت که لک وهره گری و بۆ مندال وهک میوهیه که دهیروانی گهر بیوو به کالی له داره کهی بکهیتهوه، کرچ و کال و بیتام دهی و وهلا دهریت. ئەنجامی وهها دهستیوهردانیک له پهروه دهدا جگه له «زانایانی لاو» و «مندالانی پیر» بهرهمیکی لی ناکه ویتهوه (شهانی، ۲۰۲۴: ۸۸).

دیاره له ئیستادا له سهر مندال و مندالی، وهک سووژهیه کی پزیشکی و دهروونناسانه، داتا و زانیاری زۆر له بهر دهستدا ههیه. به سهدان پزیشکی پسپۆر و دهروونناسی مندالان له کۆمه لگه دا ئاماده ن زانیاری بدن به بنه ماله کان بۆ ئەوهی له کاتی سهره لدانی ئازاریکی جهسته یی یان گریه کی دهروونی، یارمه تیده ریان بن؛ به لام بیرکردنه وه و توژیینه وه له بابته ئەم دوو وشه وهک چه مکیکی کۆمه لایه تی و میژوویی، بابته تیکی نوییه بۆ توژیژهرانی ئەم بواره.

۲- کیشه و پرسی توژیژینه وه

ههر توژیژینه وهیه کی زانستی له کیشه یه که ده کۆلیته وه و توژیژهر له ههولی چاره سه رکردنیدا هه. قۇناخی گه یشتن به کیشه و دیاریکردنی، یه که مین و گرینگترین ههنگاوه له توژیژینه وهدا (بۆکانی، ۲۰۲۰: ۳۴). ئەم توژیژینه وهیه پهیدوژیی ئەم کیشه دهکات و دهیه ویت نیشانی بدات که چه مکه کانی مندال و مندالی له نیو دهقی کوردیدا چۆن دهرکهوتوون. ئایا روانینی زاره کی و نووسراوه یی کورد بۆ ئەم دوو چه مکه چۆن بووه؟ له م سۆنگه وه، پرسی سهره کی وتاره که ئەم دهییت:

ئایا دوو چه مکی «مندال» و «مندالی» وهک دیاردهیه کی بایه لوژی دهرکهوتوون یان وهک دیاردهیه کی کۆمه لایه تی؟

به گشتی مندالی یا به قوناغیکی سروشتی بایه‌لوژی گه‌شه‌کردن یان بیروکه‌یه‌ک یان داهینانیکی مؤدیرن دادنه‌یت. تیورییه‌کانی مندالی په‌یوه‌ندیان به‌وه‌هه‌یه که مندال چیه و سروشتی مندالی و به‌کاره‌ینانی چه‌مکی مندال یان مندالی له کۆمه‌لگادا چۆنه. چه‌مکی مندالی وه‌ک هه‌ر داهینانیک له په‌یوه‌ندییه‌کی به‌هیزی نیوان بیروکه و ته‌کنه‌لوژی‌اکانه‌وه له چوارچێوه‌ی پنداویستییه کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و ئابوورییه‌کاندا دروست بووه.^۱

کاتی‌ک باسی مندال و مندالی ده‌کریت، بابته‌که له دوو روانگه‌وه ده‌که‌وێته به‌ر سه‌رنج؛ یه‌که‌م، مندال وه‌ک دیاردیه‌کی بایه‌لوژی که هه‌ر له سه‌ره‌تای ژینی مرو‌قه‌وه‌هه‌بووه و به‌ ره‌وتیکی گه‌شه‌ی جه‌سته‌ییدا تیپه‌ریوه. دووه‌م، مندال وه‌ک چه‌مکی کۆمه‌لایه‌تی که لی‌رده‌دا ده‌بیته دیاردیه‌کی می‌ژوویی؛ واته له چاخیکی تایبه‌تی پنگه‌یشتنی کۆمه‌لایه‌تی مرو‌فدا سه‌ریه‌له‌داوه. مه‌به‌ست له ئە‌نجامدانی ئە‌م تو‌یژینه‌وه‌یه، سه‌رده‌ره‌ینه‌هه له چه‌مک و واتا‌کانی مندال و مندالی له‌هه‌ناوی هه‌لبژاردیه‌ک له وێژه و می‌ژووی کوردی و هه‌روه‌ها فه‌ره‌ه‌نگی زا‌ره‌کی کورده‌واری.

۳- تو‌یژینه‌وه‌کانی پێشو

گۆره‌پانی باس و بابته‌تی تو‌یژینه‌وه‌یی له‌ بواری مندال و مندالی له‌ دوو روانگه‌ی کۆمه‌لناسانه و می‌ژووییانه له‌ کتێبخانه‌ی کوردیدا، وه‌ک گه‌لیک بواری دیکه‌ی زانستی، مه‌خابن، له‌ چۆله‌وانی ده‌جیت. بۆیه کاتی‌ک تو‌یژه‌ر به‌ دوا‌ی سه‌رچاوه‌ی بر‌وا‌پێ‌ک‌را‌وی زانستی و جیدیدا ده‌گه‌را بۆ ئە‌وه‌ی بتوانیت ئە‌م وتاره به‌ پێشینه‌ی تو‌یژینه‌وه‌یی به‌سته‌یتته‌وه، به‌داخه‌وه به‌ره‌مه‌ی‌کی ئە‌ه‌وتۆی به‌رده‌ست نه‌که‌وت. که‌واته‌ ره‌نگه ئە‌م تو‌یژینه‌وه‌یه له‌ ریزی یه‌که‌م کارگه‌لیک بیت که ئە‌م بو‌اردا به‌ئه‌نجام گه‌یشتییت. له‌سه‌ر ئاستی جیهانیدا وه‌ک له‌ تو‌یژینه‌وه‌ می‌ژوویییه‌کانی ئە‌م بو‌اردا ده‌رده‌که‌وێت، یه‌که‌م که‌سی‌ک که بۆ می‌ژوونوسان هاندەر بووه بۆ ئە‌وه‌ی سه‌رده‌می مندالی بکه‌وێته ناو به‌ریانی می‌ژوو، فیلیپ ئاریس^۲، می‌ژوونوسی دیمۆگرافیای فه‌ره‌نسی بووه که له‌ دووتوی کتێبه‌ ناوداره‌که‌ی به‌ ناوی سه‌ده‌کانی مندالی؛ می‌ژووی کۆمه‌لایه‌تی ژینی خێزان، بۆ یه‌که‌م جار سه‌رنجی تو‌یژه‌رانه و زانستیانه‌ی بۆ ئە‌م بابته‌هه‌ را‌کێ‌شا‌وه و تیشکی سه‌ر هاو‌یش‌ت‌ه‌وه.

ئاریس له‌ سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌یدا ئە‌م پرسیاره‌ دینیتته ئاراوه که ئایا مافی ئە‌وه‌مان هه‌یه باسی «می‌ژووی خێزان» بکه‌ین؟ ئایا دیاردی خێزان زیاتر ملکه‌چی غه‌ریزه‌ بووه یان می‌ژوو؟ واته خێزان زیاتر له‌ ژیر کارگه‌ری غه‌ریزه‌دا بووه یان ئە‌وه می‌ژوو بووه که ره‌ه‌توکه‌وتی بۆ دیاری کردووه؟ ئە‌و

1. <https://www.encyclopedia.com/children/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/theories-childhood>.

2. Philippe, Ariès

پیمان دهلیت که دهتوانین به لگهی قایم به دهسته وه بدهین که خیزان، جوړی مروقی له جوړه و بزوتنی کومه لایه تی خستوه. لای ناریس، بیروکهی خیزان وه که یه کیچ له هیزه مه زنه کانی سهردهمی نیمه درکه وتوه (Ariès, 1961: 11).

ناریس به یارمه تی تابلو هونه ریبه کانی خیزان، که زیاتر به لای نوخه کاند دانه کیشرا، دهیسه لماند که نه وروپییه نه ریته به کان بو سهردهمی مندالی، وینایه کی تایبه تیان وه که قوناغیکی جیاوازی ژیان نییه و هه زده کهن مندالان به خه نه په راویژی خیزانه وه. بو نمونه تابلوکان ده ریانه خستوه که مندالان یان به لیواړه کانی خیزانه سهره کییه که دا ده سووړینه وه، یان وه که گه وره سالان پو شاک له بهر ده کهن، یان هه ردوکیان (Ariès, 1961: 10).

کتیبه کهی ناریس وه که رچه شکاندنیک ده ده که ویته که بو یه کهم جار شروقهی چه مکی مندال و سهردهمی مندالی ده کات له روانگهی میژوویی و جفاتناسییه وه.

گه وه که پیشینه ی توژیینه وه که ناماره به به ره ره میکی دیکه بدهین، ده کری باسی وتاریکی مارگاریت جورجیا^۱ بکهین، به ناوی «سهردهمی مندالی له ویزه ی بریتانیدا» که له ئنسیکلوپیدیای بابه ته کان له نه ده بیات^۲ له سالی ۱۱۲۰ دا بلاو بو ته وه. له م وتاره دا چه مکی مندالی بو سهردهمانیکی دوور و دریز، یه کیچ له سهره یاسه کانی نه ده بی ئینگلیزی بووه و مندالان، بابه تی گه لیک شیعی سهردهمی ئیلیزابتی یه کهم بوون که هه ندیک له م شیعرانه له به ره مه کانی درایدن، به رچاو ده که ون. ئه م ره وته دواتر له نه ده بی سه ده کانی ۱۹ و ۲۰ دا زیاتر خو ی ئاشکرا ده کات و گرنگی زوری پیده ریته (جورجیا، ۱۳۹۴: ۲۰۴).

یه کیکی تر له و به ره مه مانه، کتیبی میژوویی سهردهمی مندالی له ئیزانه که زهرا حاته می نووسیویه تی. له م کتیبه دا چه مکی مندالی له سه ره تای ناسره دین شاهه (۱۸۴۸) تا کو تایی سهردهمی ره زاشا (۱۹۳۰) شروقه کراوه. حاته می پی وایه که له م سهردهمانه دا به هو ی په یوه ندی نوخه ئیزانییه کان له گه ل روظاوا، تیروانین و بیرکردنه وهی کومه لگه ش به رانیه به مندال و مندالی تووشی گوران بووه و ورده ورده، چه مکی مندالی و پیگهی مندالان له خیزاندا له دارشتنی سیاسه تی حوکه ت جی خو ی ده کاته وه (حاته می، ۱۴۰۱: ۱۶).

لیرده پنیسته ئه مه بگوتریته که گه رچی ته مه نی به ره مه می نووسراوه ییمان له هه ردو بواری میژوویی و ویزه بییدا له شه شه سد سال پتر نییه، به لام له م وتاره دا هه ول دراوه له هه ردو بواره که

1. Margarita Georgieva

2. Encyclopedia of Themes in Literature

۴- گرمانه‌ی توپژینه‌وه

۵- میتۆدی توپژینه‌وه و بنه‌مای تیۆری

تهوهی که به ناوی شیکاریی زمان دهیناسین، له پښدا له سهر تهوهری زمانی ئاسایی و زاره کی وهرسوړاوه. سهرنجدان به زمانی ئاسایی و شیکاریی زمانسانه‌ی بابه‌ته که، یه که مجار له لایهن فیهل‌سوفی ناوداری نه‌مسایی، څیتگنشتاین^۴، له کتیبی «توژینه‌وه فله‌سه‌فیه‌کان» دا هاووته څارواوه. هه‌لته شیکارییه زمانه‌وانیه‌کان، تنه‌ها خوی نه‌به‌ستو تهوه به زمانی ئاسایی و به‌لکو به‌لی

1. Qualitative research
2. conceptual analysis
3. analytical philosophy
4. Ludwig Josef Johann Wittgenstein (1889-1951)

هاویشتهوه بۇ زمانی زانستی و ههروهها زمانی تهکنهلوژیای جوړاوجوړ. جا به هوئی تهوه «بهکاربردن» له شیکردنهوهی چه مکهکاندا گرینگه، فیهلوهسوفانی زمان جهختیان لهوه کردهوه که شیکاریی زمانی ئاسایی، تنهها به واتای لیکدانهوهی پوختی وشهکان نییه، بهلکو وشهکان بهو جوړهی که له زمانی ئاسایی به کار دهبرین، له راستیدا ناراستهیه کن بهروه واقعیهکان. لیږدها مهبهست له زمانی ئاسایی، تهو زمانه «باو»یه که له نیوان خهلکی کومهلگهدا بهوهی هیه و پراوژتی پیدهکریت؛ ههر تهو زمانه که فیتگنشتاین ئاماژهی بۇ دهکات. پیتهرز^۱ و هیږیست^۲، پیمان وایه که وشهکان تنهها کومهلک دهنګ یان نیشانه نین، بهلکو ئامرازگهلیکن که ههلگری ههنډیک ئهرک و تهوزیمی کومهلایهتین (باقری، ۱۳۸۹: ۱۶۲).

شیکاریی چه مکهکان له پروانگهی پیتهرز و هیږیست، بهم پرسپارهوه دهست پیدهکات که «کاتیک دهمانهویت چه مکهکان شیی بکهینهوه، لهباری فلهسهفیهوه چ کاریک نهنجام ددهین؟» رهنګه یه کهم ولام تهمه بیټ که ئیمه دهست دهکین به پیناسهکردن. بهرای تهو دوو فیهلوهسوفه بهروهدهیییه، «پیناسهی چه مکهکان» جوړیک له شیکاریی چه مکییه و لهباری میژوویییهوه فیهلوهسوفانیککی وهک سوکرات، ههولیان داوه شیکاریی چه مکهکان به یارمهتی پیناسهکردنی چه مکهکان به نهنجام بکهینهن. بابیتیککی تر که تهو دوو بیرمهنده دهیخه نه روو، ئامانج یاخود قازانجی شیکاریی چه مکییه. له پروانگهی ئهمان، شیکاریی چه مکیی قازانجیککی تهوتوی نییه مه گهر تهوهی بهم بونهوه ولامی پرسپار و بابیتیککی فلهسهفی بدریتهوه. له شیکاریی چه مکییندا پرسه فلهسهفیههکانی ئیمه روون دهنهوه و تهو پرسپاران له گهل پرسه فلهسهفیههکاندا په یوهندییهکی نزیک سازدهکهن. شیکاریی چه مکیی یارمهتیمان ددهات شوینکاتی شتهکان بناسین و چوینییهتی مامهله کردنی ئیمه له گهل جیهان و ژینگه روون دهکهنهوه (توسلی، ۱۳۹۹: ۶۳).

لهم وتاردها به له بهرچا وگرتنی تهو میتوده ههول دراوه دهالهتی چه مکهکانی منڊال و منڊالی له ههناوی هزر و ئهرک و تهوزیمه کومهلایهتیهکاندا شروقه بکریټ بۇ تهوهی بزاین به کارهاتنی تهو دوو چه مکه له واقعیی زمانی کوردیدا زیاتر له کام ناراستهی بابیهلوژی یان کومهلایهتیهوه تیشک وهر دهگریټ.

کو کردنهوهی داتاکان به شیوازی توژیینهوهی کتیبخانهیی به نهنجام گهیشتهوه. بۇ گهران به دواي چه مکی منڊال و منڊالی له دهقهکانی مهبهستی تهو توژیینهوهدا، جگهله ههنډیک سهراوهی تایبته، له داتابهیسی فهژینبوکس^۳، سوود وهرگیراوه و تهو بهستهره کاری توژیهری له

1. Peters, R. S.

2. Hirst P. H.

3. <https://books.vejin.net/ck/author>

قوناغی کۆکردنه‌وه‌ی داتاكان گه‌لیك ئاسان کردوه و به‌م بۆنه‌وه پێیسته ستایشی ستافی فەزین بکریت. لێم پێگه‌دا توێژەر به‌له‌به‌رچاوگرتنی ر‌ه‌ه‌ه‌ندی میژوویی و دیروکیی بابته‌که هه‌ولیداوه پێشویستی چه‌مکی منداڵ و منداڵی، له‌نیوان ئەو کتێبانه‌دا بگرت که له‌باری میژوویییه‌وه له‌ جومله‌ی کۆنترین ده‌قی میژوویی و ئەده‌بی زمانی کوردیدا ر‌یزه‌ند ده‌کری. لێم توێژینه‌دا ده‌قه‌کان، له‌گوێن یه‌که‌ی شیکاری به‌کارهاتوون. به‌هۆی ئەوه‌ زمانی کوردی پێکهاتیکه له‌چه‌ند زاری جو‌ربه‌جو‌ر، به‌م بۆنه‌وه هه‌ول دراوه له‌ به‌شی شیعرییه‌کاندا هه‌ر سێ زاره سه‌ره‌کییه‌که‌ی زمانی کوردی، واته کرمانجیی سه‌روو، کرمانجیی ناوه‌راست و گۆران (هه‌ورامی) له‌خۆ بگرت.

۶- پێناسه‌ی چه‌مک و زاراوه‌؛

۱- ۶- منداڵی بایه‌لۆژی و منداڵی کۆمه‌لایه‌تی

ئه‌وانه‌ی میژووی منداڵ و منداڵی په‌یوه‌ست ده‌که‌نه‌وه بۆ میژووی ئافرانندی جیهان و مرۆف، تووشی ئەم هه‌له‌ ده‌بن که پێیان وایه سه‌رده‌می منداڵی و چه‌مکی منداڵی هاوکات له‌گه‌ڵ هاتنه‌ دنیای مرۆقه‌وه به‌دیهاون. ئەم ئه‌رگپۆمینه‌ دوو بابته‌ی «منداڵی بایه‌لۆژی» له‌گه‌ڵ «منداڵی کۆمه‌لایه‌تی» تێکه‌ڵ ده‌کات. منداڵ وه‌ک دیاردیه‌کی بایه‌لۆژی که هه‌ر له سه‌ره‌تای ژینی مرۆقه‌وه هه‌بووه و به‌ ر‌ه‌وتیکێ گه‌شه‌ی زێده‌تر جه‌سته‌ییدا تێپه‌ریوه تاکوو بیه‌ته مرۆفیکێ هه‌راش و پێکه‌یشتوو، جیاوازه له‌ منداڵ وه‌ک چه‌مکی کۆمه‌لایه‌تی. منداڵی کۆمه‌لایه‌تی دیاردیه‌کی میژوویییه، واته له‌ چاخیکێ تایبه‌تی پێکه‌یشتنی کۆمه‌لایه‌تی مرۆفدا سه‌ری هه‌لداوه (پولادی، ۱۳۷۸: ۴۹). که‌واته منداڵی میژوویی ئەو بوونه‌وه‌یه‌ی ئیستایه که به‌ ر‌ه‌وتیکێ گه‌شه‌ی دیروکیدا تێپه‌ریوه تاکوو به‌م شوێنه‌ی ئیستا بگات.

له‌ ته‌فسیری زāl به‌ سه‌ر منداڵی بایه‌لۆژیدا ئەوه ر‌ه‌ه‌ه‌نده سه‌روشتیه‌کانی منداڵ و منداڵیه به‌رجه‌سته ده‌ییت که ئه‌ویش به‌پێی گه‌شه‌ی بایه‌لۆژی و پرۆسه‌ی باڵغبوون و فراژیی جه‌سته‌یی دێته‌ کایه‌وه. ئەم ر‌ه‌وته تێگه‌یشتنیکێ کرۆنۆلۆژیک و یه‌که‌پارچه له‌م دوو چه‌مکه به‌ده‌سته‌وه ئه‌دات؛ واته لێره‌دا دیدیکێ ر‌ۆژژمییری و هه‌مه‌کی له‌سه‌ر پێکه‌یشتن له‌ ئارادایه. به‌و پێیه منداڵ وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی بایه‌لۆژی به‌ته‌واوی له‌ژێر کاریگه‌ریی و فرمانی سه‌روشتدایه. سه‌روشت هه‌رچی به‌ پێیست بزانی له‌باره‌یه‌وه جێبه‌جێ ده‌کات. له‌م ئاراسته‌دا ده‌ستی‌وه‌ردانی مرۆف، بۆ نمونه‌ هه‌ز و خولیاى دایک و باوک له‌ پرۆسه‌که‌دا ده‌وریکێ ئه‌وتۆ نابینی و هه‌موو شتیک به‌ شیرازه‌ی سه‌روشت پێکه‌وه ده‌به‌ستریته‌وه.

منڊال، وهك چه مكیكي كومه لایه تی به و واتایه دیتته ناو باسه كه وه كه گه شهی منڊالان به رپړه وی پروسه یه کی كومه لایه تی و فهره نگیه وه تیده په ریت. منڊالان له روانگه ی كومه لایه تی وه خو به خو گه وره نابن؛ نه وان بیر كړدنه وه، هه ستر كړدن و گرتنی په یوه ندی و چونییه تی هه لسو كه وت له به ستنیكي كومه لایه تی و له ناو چالاكییه كاندا فیږ دهن. سهرجه می نه م پروسه له ره وتی منډالیدا چی ده بیت و ده فراژویت. نه مانهش له ژیر بانډوری نه و پیناسیه كه له منډال و سهرده می منډالی ده كړیت و پیمان ده لیت منډالی كه ی ده ستنیده كا و كه ی كوتایی پی دیت (Woodhed, 2015:32). كه واته نه گهر بو منډالی وهك دیارده یه کی كومه لایه تی برونین، لیږده و له به سته ری ژینی كورده واریدا منډالی كومه لایه تی نه و منډالیه كه «بوونی»، وهك بوونه وړیكي تاییه ت و جیاواز له گه وره كان، له لایه ن كومه لگه وه به ره سمی دهناسری و نه و قوناغش تییده په رپړنی به هه ند وهرده گیریت.

۷- نه نجامه كانی توپړینه وه

۱- ۷- منډال له شوینه واری میژووی و میژوودا

۱-۱- ۷- نه شكه وتی گوندوك

زیږدی كوردان وهك یه كینك له لانكه كانی ژیاری و شارستانییه تی مرؤف له ناوچه ی میژو پوتامیا، ناسه وار و پاشماوه ی په چه له کی كونی ناوچه كه ی له خو گرتووه. گهر سهیری كونترین شوینه واری میژووی كوردستان بكهین كه تییدا منډال ناماده یه، نه و ده بی له نه شكه وتی «گوندوك» رابمینن كه له پال چیاكانی نزیك ټاكری یه و سالی ۱۸۵۰، شوینه وارناس، لایارد^۱ كه سهردانی كوردستانی كرده وه، به تیر و ته سه لی باسی ده كات. پاشان توفیق وهبی له سالی ۱۹۴۸، به زمانی ټینگلیسی له كتیبی «په كره به ردینه كانی نه شكه وتی گوندوك»، لیكولینه وه ی له سهر ده كات. هه روه ها له به شی میژووی هونه ر و شوینه واری مالپه ری زانكوی كولومبیا^۲ له نیویورك به وینه و نووسراوه باسی كراوه. به پیی نه و به لگه و ده قه میژووییه، به لاشانی نه شكه وته كه وه چند نه خشیک هه لكول دراوان كه ده گه رپته وه بو چند سهدیه ك له ناوه راستی هه زاری سییه می پیش زاین.

له سهرووی نه م به رده نه خشینه دا پیاویك دیاره كه بزنیكي كیوی به رمب ده كوژیت. له خواره وه، ژان روویه پرووی یه كترن و له سهر پیسایي دانیشتون. هه ریبه كیان منډالیک له سهرووی جوړیك له هموز یان ده فریكي بازنه ییه وه ده گرن، وهك نه و دی بو خاوپن كړدنه وه له ناویان هه لكیشن. له پشت

1. Sir Austen Henry Layard (1817-1894)

2. <https://mcid.mcah.columbia.edu/ku/art-atlas/mapping-mesopotamian-monuments/rock-reliefs>

ژنیکی دانیشتووی لای چهپهوه، زهلامیک مندالکی هه‌لگرتووه، ژنیکی به‌دوایدا دیت. له دیوی به‌رانبه‌ردا سێ کەس هەن، دیاره ئاژەلێک دەکەنە قوربانی. لەسەر تاتەبەرەکان یان لە نزیکیانەوه هیچ نووسراویەکی نییه.

له به‌شێکی دیکه‌دا پیاویکی بێ‌پیش، له لای راسته‌وه دانیشتووه و ژنیکی به‌رانبه‌ریه‌تی. له نێوانیاندا، له‌سەر به‌ردنیک، که وادیاره وه‌ک میژنیک به‌کاری دێنن، مندالیک هیه که ده‌ستی به‌ره‌و ده‌می پیاوه که درێژ کردووه‌تیه‌وه. له‌نێوان مندالە که و ژنه‌که‌دا پاشماوه‌ی فیگه‌رنیکی شکاو ده‌رده‌که‌وت که ره‌نگه‌ پارچه‌یه‌کی بێت له‌ یارییه‌که به‌لام ره‌نگه‌ مندالکی دیکه بێت. ده‌ستی ژنه‌که درێژ ده‌کرێتوه وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆراک بدات به‌ مندالی دووهم. له‌ پشت ژنه‌که‌وه دوو که‌سی دیکه له‌ فیگه‌ره‌ دانیشتووه‌کان نزیک ده‌بنه‌وه. یه‌که‌میان پیاویکه که شتیکی گه‌وره‌ی هه‌لگرتووه، ره‌نگه‌ مندالکی دیکه بێت. دووهمیان ژنیکه‌ دیسان ره‌نگه‌ مندالکی ساوا بێت که له‌ باوه‌شیدا هه‌لگرتووه (Wahby, 1948: section 1).

وێنه: وه‌رگیراو له‌ ماله‌په‌ری زانکۆی کۆلۆمبیا (نیویۆرک)

گه‌رچی لهم وێنه‌دا ئه‌و ورده‌کارییه‌ی که له‌ کتێبه‌که‌ی لایارد و مامۆستا وه‌هیبی باسی کراوه، به‌ ڕوونی نابیندریت به‌لام به‌ پشت‌به‌ستن به‌ تیپینی و ڕوانینی ئه‌و میژوونوسانه‌ ده‌توانین باب‌ه‌ته‌که‌ شی‌ی بکه‌ینه‌وه.

ئیمه‌ ده‌توانین بۆ ئهم ئه‌شکه‌وته وه‌ک شوێنه‌واریکی به‌نرخ له‌ میژووی ژیا‌ری مرۆفی کورد ڕوانین. هه‌بوونی مندال له‌م به‌رده‌ نه‌خشینه‌راوه‌دا هه‌لگری ده‌لاله‌تیکی واتاداره. بۆ تینگه‌یشتن له‌م واتایه‌، با دۆخیکی تر وێنا بکه‌ین؛ ئه‌ویش گریمانه‌ی غیاب و نه‌بوونی مندال له‌سەر ئهم به‌رده‌ هه‌لکۆله‌راویه‌. گه‌ر مندال نه‌بوایه‌ و هه‌موو مرۆقه‌کانی سه‌ر تاتەبەرەکه‌، زه‌لامی گه‌وره‌ و هه‌راش بوونایه‌، ئه‌و ده‌م خۆیندنه‌وه‌مان بۆ ئهم دیمه‌نه‌ چۆن ده‌بوو؟ ئایا پرسیارمان نه‌ده‌کرد که بۆچی مندالی تیدا نییه‌؟ بیگومان

روانینمان دهگورپا. کهواته هه بوونی مندال له م ئاسه واره دا پیمان دهلیت که بۆ مروقی دهووبه ری پینج ههزار سال له مه و به ری ئه شکه و ته که — ئه گه ر به دلنیا به وه نه لاین کورد بوون، لانی که م ئه م شوینه به دریزایی میژوو، زید و خاکی کوردان بووه - گرنگ بووه. هه بوونی هه ر دوو په گه زی پیاو و ژن و مندالی ناو باوهش و ناماده له ناو گه مه ی ژیا ندا، به واتای جوړیکه له پینکاته ی کۆمه لایه تی له چه شنی خیزانی سه ره تایی. هه لبه ت په نگه روانینمان بۆ خیزان به هه مان واتای هه نوو که یی نه ییت که هه لگری قه واره یه کی سنووردار و پیناسه یه کی کۆمه لناسیانه یاخود ئایینی ییت.

له م تاته به رده نه خشین و دیزنه دا و به پشت به ستن به میژوو ژیا ری و کۆمه لایه تی مروق، وا ده رده که ویت که مندال تنه ا وه ک بوونه وه ریکی بایه لوژی نه خشیندراوه و له باشتین دؤخدا ده توانین بوونیکی کۆمه له کیی (نه ک کۆمه لایه تی) بۆ قایل یین. مه به ست له بوونی کۆمه له کیی مندال، ژیا نی ئاپو ریی مروقه کانه که پالنه رکه ی زیدتر په گه زه سروشتیه کانه نه ک به پیوه رکه نی کۆمه لناسی که هوکاره که ی بۆ ده زگا و دامه زراوه کۆمه لایه تییه کان ده گه پینیتیه وه. شو ردن و خاوینکردنه و دی منداله که له نه خشی ئه م تاته به رده دا په نگه په فتاریکی کۆمه لایه تی بنوییت به لام له راستیدا ئه م کرداره زیاتر له خزمه ت پاراستنی بایه لوژیکی مروق دایه. ئه وه ی لی رده ده کریت وه ک با به تیک بۆ تیزپرامان ئاو ری لی بدریتیه وه، بزر نه بوونی منداله وه ک مروقیکی بچووک و نه فراژوو که نه ک له خه بالی هونه رمه ندانه ی مروقی ئه و سه رده مه قه نه بووه، بگره وه ک بوونه وه ریکی شیایو پاراستن له ژیر ساباتی ئاسایشی ژن — وه ک دایک — دریزه به ژیا ن ده دات.

۲- ۱- ۷- شه ره فنا مه

پاش ئه م نمونه که ونا رایه له ئاسه واری دیزینی زیدی کوردان، ده په رژینه سه ر یه که م به ره مه می میژوویی کورده واری که به خامه ی پیاویکی بلیمه ت و میریکی کوردی نه جیمزایه نو سراوه، به لام مخابن به زمانی زگماکی نییه و به فارسی ها توته نفیساندن.^۱ ئه م کتیبه، په رتو وکی ناوداری

۱. په نگه هوکاری نووسینی شه ره فنا مه به زمانی فارسی، بۆ ئه وه بگه ریتیه وه که «میرشه رده فنا له سالی ۱۵۴۳، له ناچه یه ک نزیک شاری قوم له دایک بووه و هه ر له مندالییه وه له کوشکی پاشایانه ی ته هماسب سه فه ی، هاوړی له گه ل شازاده کان گه وره ده یج و په رو وده ده کریت. هه ر له وئ ده نیردیزته به ر خو ندن و پاش ته یکردنی پله ی بالای خویندنی ئه و سه رده مه، له خزمه ت پاشادا به کاری سکر تاریه تی کوشکی شاهانه سه رقال ده ییت. له میانه ی ته مه نیدا، له لایه ن پاشا وه، ده کریته میری بتلیس و پاش نزیکه ی ۲۰ سال هوکمرانی، ئینجا ده سه لات را دهستی شه مه سه دینی کو ری ده کات و خو ی به نووسینی کتیبان ده په رژینی. سه رده نجام له سالی ۱۶۰۳ کۆچی دوا یی ده کات» (سه فی زاده، ۱۳۷۸: ۲۱).

به گو یژی ئه مه یین زه کی به گ، باوکی شه ره فنا ن ثیل تیجا (په نا) به نیران ده با و له پاش به یینیکی تر شه ره فنا ن دیته بتلیس و له ته ره فده حکومتی عوسمانیه وه به نه مییری بتلیس ده ناسریت (زه کی به گ، ۱۹۳۱: ۴۴۸).

میرشهره فغانی بدلیسی یه که به قه‌له‌می هزرمه‌ندانه و داهینه‌رانهی ماموستا هه‌ژاری موکریانی وهرگیر دراوخته سهر زمانی کوردی. کتیبه که میژوی ماله میرانی کورد ده‌گیریتیه‌وه و وه‌ک سه‌رچاوه‌یه کی به‌نرخ میژوی کورد ناوزده ده‌کریت. که‌واته له‌م تویتزینه‌وه‌دا ناکریت بۆ ئەم کتیبه وه‌ک ده‌قیکی کوردی لێی ب‌روانین به‌لکو وه‌ک به‌لگه‌نامه‌یه کی میژویی په‌یوه‌ست به‌ رابردووی کورد که به‌ره‌می کوردیکه که‌لکی لێوه‌ده‌گیریت.

له‌ کتیبی شه‌ره‌فنامه‌دا وشه‌ی مندال یان مندالی، وه‌ک چه‌مکیکی تاییه‌ت به‌ کار نه‌براهه که هه‌لگری خه‌سله‌ت و مو‌رکی ئەم بوونه‌وه‌ره بی‌ت، به‌لکو زی‌ده‌تر بۆ شوپهان‌دن و وه‌سفی به‌زه‌یی ئامیز یان وه‌ک میراتگریکی ته‌خت و به‌ختی شاهانه هاتۆته ئاراوه:

غازان خان ناردی عومهر به‌گ و سه‌مسامیان هینا و له‌ عومهر به‌گی پرسى تۆ بۆجى جه‌ماله‌دين
خدرت كوشت؟ عومهر گوتى: چونكه نه‌و منى نه‌كوشت! غازان خان نه‌وجار پرسى: باشه نه‌ی
كوپه‌ چكو له‌ كه‌يت بۆ كوشت؟ عومهر له‌ وه‌راما راما و به‌ سه‌ركزى داما... له‌ پاش كوژرانی
عومهر به‌گ و سه‌مسامه‌دين مه‌حمود، عیزه‌دين مه‌حمه‌د - كه‌ هیشتا مندال بوو - كرا به
فرمان‌پروا. سالی 1295 (به‌دلیسی، ۲۰۰۶: ۶۹).

له‌م رسته‌دا غازان خان (۱۲۷۱-۱۳۰۴ز)، هه‌وته‌مین سولتانی مه‌نگوولیاى ده‌سه‌لاتداری ئێران، له‌ هو‌کاری كوشتنى كورپکی بچووك واته‌ مندالیک له‌ لایه‌ن عومهر به‌گ فرمان‌پروای لو‌رستان ده‌كو‌لێته‌وه. ئەم لیکۆلێنه‌وه به‌و واتایه‌ دیت که کوشتن و له‌ناو‌بردنی مندالیک، شتیکی باو نییه و ده‌بی لێ‌پرسینه‌وه‌ی له‌باره‌وه بکریت. هه‌رچه‌ند ئەم کرداره له‌ باب و با‌پیرانی غازان خان ناوه‌شیتیه‌وه چونکه ئەوان بۆ کوشتن و وێران‌کاریی ناویان به‌ خراپه‌ زراوه، به‌لام به‌ هو‌ی ئەوه‌ی که غازان خان تازه‌ بۆته باوه‌رداریکی ئیسلامی، که‌واته دوور نییه ئەم پرسیاره به‌زه‌یی ئامیزه بگه‌ریتیه‌وه بۆ که‌لتووری باو له‌ شو‌ینی ژیا‌نی ئەو سه‌رده‌مه‌دا.

له‌ درێژه‌ی ئەم گێڕانه‌وه‌دا شه‌ره‌فخان با‌سی مندالیک به‌ ناوی عیزه‌دين مه‌حمه‌د ده‌کات که پاش مه‌رگی عومهر به‌گ و سه‌مسامه‌دين ده‌بیته فرمان‌پروای لو‌رستان. لێ‌ره‌دا مندالیک بیته‌وه‌ی ئاماده‌یی و توانایی هوکمرانی هه‌بی‌ت، ده‌بیته فرمان‌پروا. ئەم نه‌ریته ده‌گه‌ریتیه‌وه بۆ دا‌بی پاشایه‌تی و میژوویه‌کی دێ‌رینی هه‌یه و تاییه‌ت به‌ کورد نه‌بووه. لێ‌ره‌دا وه‌ک که‌سیکی هه‌راش و پێگه‌یشتو سه‌یری مندال ناکریت به‌لکو ته‌نها وه‌ک میراتگریکی ته‌خت و به‌ختی سولتان و پاشایه‌ک لێی ده‌روان که له‌ داهاتو‌دا بتوا‌یت زامنی ر‌ه‌چه‌له‌کی ساخته‌ی پاشایه‌تی بی‌ت و نه‌هیلێت وه‌جای پاشای کو‌چکردو یان کو‌ژراو کو‌ژر بکاته‌وه. له‌م روانگه‌وه ناکریت ئەم به‌ده‌سه‌لات گه‌یشتنه‌ی مندالیک وه‌ک دیاردیه‌کی کو‌مه‌لایه‌تی لێک به‌دینه‌وه به‌لکو لێ‌ره‌دا منداله‌که وه‌ک وه‌ج‌ازاده‌یه‌ک خو‌یتی شاهانه به‌ ده‌ماره‌کانیا ده‌روات و ئەمه‌ش ته‌نها بیانویه‌کی با‌یه‌لو‌ژییه نه‌ک پێگه‌یشتنێکی کو‌مه‌لایه‌تی.

نەسروللا کوری ئەبولکەرم کوری عەبدولکەرم شەیبانی جزیری، وەزیری مەلیک ئەفەل (کوری سەلاحەدین ئەیبوی) کە بە ئیبنوئەسیر ناوبانگی ڕۆیشتوو، لە جزیری ئیبنوعومەر لە دایک بوو و لەوێش ینگەشتوو و کەس نەیتوانیوە لە زاناییدا لە بەری بکوخی و بلی ئەزم. دەلێن زۆر بە مندالی هەموو قورئانی لەبەر کردوو (بەدلیسی، ۲۰۰۶: ۱۱۴).

لێرهدا «مندالی»، لە قۇناغیکى تایبەتی تەمەن ناچیت کە وا هەست بکەین لە تەمەنی گەورەسāl و کەسانی بەتەمەن جیاواز بێت. مندالیک هێندە بیریتر و لەسەر زەین بوو لە ژێر کاریگەری پەرورەدی ناچاری ئایینی توانیویەتی توانستی بایەلۆژی زەینی خۆی بقۆزێتەوه و هەموو قورئان ئەزبەر بکات. بێگومان ئەم بەهرەیه بۆ هەموو مندالیک دەست نادات کەواتە گەرچی ئەم ئەزبەرکردنە دەلالەتیکە بۆ پەرورەدیەکی کۆمەڵایەتی بەلام لەو ئاستەدا نییە بەسەر هەموو مندالاندا فەرز بکری و بۆ گشتاندن نایێت.

...کە ئەمیر محەمەد کوژرا، سولتان محەمەد زۆر مندال بوو. لە کوردستاندا باوە مندال بە ناوی باوکی نەماو ناو دەنێن (هەمان: ۱۸۹).

ئەمەش نمونەیهکی تره له مندال-پاشا که تەنها بە پێی بۆماوەی خێزانی، مندالیک دەیتە فەرمانڕەوا. دەلێ سولتان محەمەد زۆر مندال بوو، واتە هیشتا ئاستی ینگەشتن و تینگەشتنی تێنەپەراندوو. کەچی هەر بە مندالی پێشنای سولتانی پێ بەخشاوه؛ کەواتە هەر لە بچوکییهوه بەناوی سولتان ناسراوه. لە رێستەیی دووهمدا شەرەفخان پەنجە بۆ نەریتیکی کوردەواری درێژ دەکات کە بۆ ئەوەی ناوی باوک واتە گەورە مāl لەناو خێزاندا کوێر نەبێتەوه، هەمان ناوی باوکی مردوو لە مندالی ساوا دەنرێت.

شەرەفخان کە دێتە سەر باسی فەرمانڕەوایانی ئامیدی، ئاکاری خەلکەکی لێک دەداتەوه و تیکرا بە کەسانی لە خواترس و باش ناوبردیان دەکات و دەلێت:

زمانی دانیشتوانی ئامیدی، عەرەبی و کوردی تیکەلاوه و گەوره و بچوکیان بە تیکراییی لە خواترس و چاکەکار و دەست بلāوه (هەمان: ۱۶۱).

وشەیی «بچووک» هەمان مندالە کە شانەبەشانی گەوره ئاماژەیی پیکراوه. یان لە شوێنیکێ دیکەدا گچکە و بەچکە، کینایە لە مندالە:

خەلکی ئەو ناوچەیه (ناوچەیی خێزان) لەچاو خەلکی تری کوردستان زووتر لە خەو هەستان و بۆ نوێژ و پارێنەوه لەبەر بارەگای خودا وێستان و گەوره و گچکە و پیر و بەچکەیان سەریان بچن نوێژیان ناچن. هەر بۆیە ناوی سەحەر خێزان تەواو پر بە پێستیایە (هەمان: ۲۶۹).

گچکە و بەچکە، واتە مندالی ناوچەیی «خێزان» هەنگاو بە هەنگاو لە گەل گەوره کان بەشداری لە ئەرکی ئایینی کە ئەمە جوړیکە لە پەرورەدی ئایینی ئەو سەردەمە. ئەم هاوئاھەنگیە گەرچی جوړیک بە کۆمەڵایەتی بوونی لێ بەرداشت دەکری، بەلام ئەمە بیچم گرتنە بە هەمان روالەتی

گه‌وره‌كان. چونكه منداڵ به‌هه‌ز و كه‌یفی خۆی سه‌هه‌رخێژ ناییت تاكوو ئه‌ركێك كه‌هێشتا له‌سه‌ری فهرزیش نییه، به‌جێ بێنیت. كه‌واته‌ ئه‌و منداڵانه‌ به‌ پڕواله‌تیش سه‌ره‌له‌ره‌نی دایابانی خۆیان، ببنه‌ كه‌سانێكی به‌رمال‌به‌كۆل‌-یش، به‌لام ئه‌مه‌ دووریان ده‌خاته‌وه‌ له‌ جیهانیکی تایبته‌ به‌ خۆیان كه‌ ئه‌ویش جیهانی منداڵیه‌.

۲-۷- منداڵ له‌ شیعری كوردیدا

۱-۲-۷- بێسارانی (۱۷۰۱-۱۶۴۳)

مه‌لا مسته‌فا بێسارانی یه‌كێك له‌ شاعیرانی ناوداری كورده‌ كه‌ به‌ زاری هه‌ورامی گه‌لێك شیعری به‌ قالبی غه‌زل و مه‌سنه‌وی هۆنیوه‌ته‌وه‌. هه‌ندێك له‌ شاعیرانی پاش بێسارانی، بۆ وێنه‌ مه‌وله‌وی رێزبان بۆ داناوه‌ و له‌ شیعره‌كانی ئه‌و ئیلهامیان وه‌رگرتوه‌ (احمدی، ۱۳۹۵: ۱۰۰). له‌م چه‌ند دێره‌دا روانگه‌ی بێسارانی له‌ بابته‌ منداڵیه‌وه‌ لێك ده‌ده‌ینه‌وه‌:

ناخ په‌ی منالی، ناخ په‌ی منالی / ناخ وا درێغا په‌ری منالی

گۆشه‌ی خاترم جه‌ خه‌م بی خالی / لاقه‌ید بێم جه‌ تان، جه‌ وه‌شی و تالی

هه‌ر بازیم مه‌كه‌رد من چه‌نی یاران / مه‌شیم وه‌ باوه‌ش نازك نازاران

نازاران جه‌مبێن لێم نهمه‌پۆشان / مه‌كه‌ردم سه‌یران زولفی وه‌شپۆشان

ئیسه‌ جه‌ شوومی زه‌مانه‌ی باتل / نازاران یه‌ك یه‌ك لێم مه‌كه‌ران سل

(بێسارانی، ۱۹۸۱)

بێسارانی له‌م شیعره‌دا بۆ «منداڵی» وه‌ك تافیك ده‌روانیته‌ كه‌ له‌ ژینی گه‌وره‌كان ناچیت. ئه‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌ پریه‌تی له‌ بێگه‌ردیی و له‌ تاوان به‌دهره‌. مه‌شیای بێسارانی ئه‌م شیعره‌ی له‌ تافی پیرییدا هۆنییته‌وه‌، كاتێك ده‌لێت: «ناخ! په‌ی منالی، ناخ و درێغا په‌ری منالی»؛ ئه‌م ناخ هه‌لگێشانه‌ لیوانیوه‌ له‌ په‌روۆش و هه‌سه‌رتی ئه‌و ئاره‌زووانه‌ كه‌ ته‌نیا له‌ قۆناغی منداڵیدا ده‌رفه‌تییان بۆ ده‌ره‌خسیت. سه‌رده‌می منداڵیه‌ك كه‌ ناهێلێ خه‌یالی مرووف خه‌م دایگرێ و هێچ به‌ ده‌ربه‌ستی تالیی و خۆشیی گه‌وره‌سالانه‌وه‌ نییه‌.

یاری كردن (هه‌ر بازیم مه‌كه‌رد) یه‌كێك له‌ مافه‌ تایبه‌تییه‌كانی منداڵانه‌ كه‌ ره‌نگه‌ باسكردن له‌م مافه‌ بۆ منداڵی كورد له‌و سه‌رده‌مه‌دا خالێکی وه‌رچه‌رخان بێت. لێره‌دا منداڵ به‌هۆی ئه‌و پاقتی‌بوونه‌ی ده‌چیت به‌ وه‌شی ناسك و نازدارانه‌وه‌ و ئه‌مه‌ واقیعیکی سه‌رده‌می منداڵیه‌ كه‌ چیدی له‌ تافی پیری و گه‌وره‌سالیدا ده‌ست ناكه‌وێت و دواتر ده‌یته‌ خه‌وێکی به‌دینه‌هاتوو بۆ پیران. ئه‌و

جیهانه مندالانهی بیسارانی (که ههلبهت جیهانی مندالینکی نیرینهیه) ناخی بۆ ههلبهت کیشی، ئاویتیه به ئارهزوه پۆمانسی / ئیرویتیکیه ناکامهکانی سهردهمی پیری. جیهانیک که تییدا نازاران، مندال به بوونهوهریکی بهلهسهی ناپاک سهیر ناکهن بۆیه له ناستیدا روخساریان داناپۆشن (نازاران جهمین لیم نهمپۆشان)؛ ئهمهش زهمینه خوش دهکات بۆ ئهوهی مندال بهو ینگهردیهوه تیر نوقمی زولفی خوش بهرامیان بکات. له کۆتاییدا بیسارانی، وهک ئهوهی بهسهر وێرانهکانی سهردهمی مندالیدا کهوتیبت، زهمانهی گهورهسالیی به وهیشوم دهزانی چونکه چیدی نازاران له کهناری ئهم مندالدا ههست به ئارامی ناکهن و لئی دهپینگینهوه. بیسارانی له چند شوینی تر واژهی مندال و مندالی به کار دهبات:

دهروون جۆش دا، به دهرد منالی / گهردی رووی زهردم، به زوخال مالی

..

چوون تیفلان ماچۆ، بهو گرینهوه / ئهو خالهم مهبۆ، بهو جهمینهوه

..

زلیخام ساوان... زلیخام ساوان / دوو دیدهش وینهی وهلهدهی ساوان

یه کینکی تر له هاوواتاکانی مندال، وشه «ساوا»یه. ساوا گهرچی زیدهتر بۆ کۆرپهی نهوهرس به کاربراهه بهلام کاتیک له گهڵ ناوینک ئاویتیه دهیبت، وهک ئهوهی بیسارانی دهلیت «زلیخام ساوان»، ئیتر واتای کهسینک / مندالیک دهگهیهنیت که هیشتا پینه گهیشتهوه و نهچۆته ناو دنیای گهوره کانهوه بهلام دهکرێ له بهردلان ییت.

به گشتی له رووی ئهم چهند نمونه شیعرهی بیسارانی دهرده کهوت که شاعیر بۆ مندال و مندالی دیدیکی تایبهت قایل بوویبت، گهرچی سهرهههه ئهم چه مکهانه دینه خزمهت نوستالژیایه کی تافی گهوره سالیی و پیریدا و دهبنه ئامرازیک بۆ تیگهیشتهنی باستر له سهردهمی گهوره سالیی.

۲-۲-۷- مهلای جزیری (۱۶۴۰-۱۵۶۷)

شیخ ئهممهدهی جزیری ناسراو به مهلای جزیری شاعیری دێرن و پایه بهرزای کوردی باکوور، سهردهههههه زۆر بواری دیکه وهک زانستی ئیسلامی، ئهستیرناسی، جوگرافیا و ئهدهبی فارسی و تورکی بووه. دیوانی شیعره جزیری، یه کهم دیوانی شیعره کوردی بووه که له سههر رپسای عهرووزی خهلیل کورپی ئهممهده هۆنراوتهوه (احمدی، ۱۳۹۵: ۳۲۸). له ههههه دیوانه کهی مهلای جزیریدا تهنها له یهک شوین وشه تفل (مندال) هاتوه که ئهویش به واتای مهجازی به کار براره.

دیمی ب خال ئهو نوون و دال، ئسمی جهلال بهژنا شهپال

يه ڪٿا ٿه لف نايح وهسف، من عه قلى تفلى مەزهه به

پوخته ى مانا: برؤ ڪانى، پڙخسارى به ورده خالى، به ٺنى زراوى بهرچاوى ڪه له بيچمى ٿه لفه
بي هاوتايه له دنيايه. نامه خوا ٿه وهنده جوانن، ناوى خوامان بيرديڻنه وه ڪه چؤنى دروست ڪردووه.
دلم — ڪه خوى وه ڪ منداله و عه قلم ڪاله و پڙويستى به فيربون ههيه ههتا بگات— وه ڪ
مندالئى ڪي بجووك ڪه تازه دهيه نه فيرگه خهريكى دهرسى ٿه لفم، هيشتا تهواو رهوانيشم نه ڪردووه
(جزيرى، ۱۳۶۱: ۴۶۱).

ٿه گهر له پرووى شروقه ڪه ى ماموستا هه ٺارهه بؤ ٿم ديڙه ى مهلاى جزيرى ليڪدانه وه مان هه يٿ
ٿهوا ده ڪري بيٺين، مندال له روانگه ى شاعيردا به بونه وهريكى ڪالقام و نه گهيشوو له قه لثم
دراوه. مهلاى جزيرى دلى خوى به زارؤ ڪيڪ دهشوبه يٿي ڪه هيٺ و تواناى ٿه وهى نيه ته نانهت
نزيڪ دهرگانه ى دلداره ڪه ى بكه ويٽه وه و لثم ريبازدها خهريكى داردهاريه و تازه ده ڪه ويٽه گاره گار.

۳-۲-۷- ٿه حمده ى خانى (۱۶۵۰-۱۷۰۶)

زيده پڙوي نيهه گهر بيٺين ٿه حمده ى خانى گه وره ترين شاعيرى ڪوردي باكووره. تيڪراى
شاعيرانى ڪورد، سهري ڪر نوڻ شيان له به رانبر مه زنايه تي ٿه حمده ى خانى دانه واندووه و ٿم شاعيره يان
به خواهه ندى شيعر و هه ليه ست ناو بردووه (احمدى: ۳۴۱).

خانى له ڪتيبي مهم و زيندا چهند جاريڪ وشه ى «تفل» ى به ڪار هانيوه و بهم جوړه
هه ليه ستووه ڪه به زورى واتايه ڪي ڪينايى له واژه ڪه به دهسته وه ٿه دات:

ٿه ف نامه ٿه گهر خرابه گهر قهنج / ڪيشايه مه وي د گهل دو سه د رهنج

نووباريه تفل نووره سيده / ههر چهنده نه هن قهوى گوزيده

...

ٿه ف تفل ٿه گهر نه نازهنينه / نهوباره ب من قهوى شرينه

ٿه ف ميوه ٿه گهر نه پر له زيزه / ٿه ف تفل ب من قهوى عه زيزه

....

ٿه ى توتويي پهروه شي شرينى / وه ى تفل توفه يلى نازهنيني

ڪاتيڪ تاردين ناهي ليٽ مير زمينه دين به ديدارى عاشقانه ى مهم و زين بزانيٽ و بؤ پڙ و نڪردن،
ماله ڪه ى خوى له پيناوى مهم ى هاوپڙي ناگر تي بهر ده دات. ٿه ستي لى دهرسي:

گوٽي: ته چ حاله ٿه ى ته هه متهن / ته عجيب چيه؟ ڪيه ته دوشمهن

گو: رابه «ستي» ڪو من دهرهنگه / ٿيرو مه د گهل ڦي مالى جهنگه

تفلیخ خوه خهلاس که دئی بیجت مال / مال بۆ من و ها ژ بۆ ته مندال

(خانی، ۱۹۱۹، مەم و زین)

تازدین به ئەستی، هاوژینه خۆشه‌ویسته‌کی ده‌لیت: با مال و سامانه‌که بۆ من بیټ و منیش له‌پیناو «مەم»، ناگری تیبه‌رده‌دم و تۆش برۆ کۆرپه‌که بپاریزه. پاراستنی مندال له دۆخیکێ ته‌واو قه‌یراناوی له‌م چه‌شنه، به واتای پاراستن و ده‌وامی ژیانه. تازدین ئەم ئەرکه به ئەستی که «دایکه» ده‌سپێرت؛ دایکێکی ئەقیندار و ژیندۆست.

له‌م چه‌ند نمونه‌ی مەم و زیندا خانی دیدیکی نوازهمان به‌رانبەر به مندال ناداتی و به‌لکو ته‌نیا وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی بایه‌لوژی که نه‌بالغه و فری به‌سەر واقیعه کۆمه‌لایه‌تی و فره‌هه‌نگیه‌کانه‌وه نییه، ناوبرده‌ی ده‌کات. به‌کار هینانی تفل له‌و چه‌ند دێره‌ی پێشودا ته‌نها وه‌ک پێوستیه‌ک هاوته‌ ئاراهه که ده‌بێ گه‌وره‌ بپاریژێت.

ئه‌حمه‌دی خانی له به‌رههه‌میکی دیکه‌یدا به‌ ناوی «نووبه‌هه‌را بچووکان» (۱۶۸۳)، بۆ یه‌که‌م جار له‌ میژووی نووسراوه‌یی کوردیدا کتێبیک به‌ مه‌به‌ستی فیروونی مندالان ده‌نوسیت. ئەم کتێبه له‌ راستیدا ئەکرێ وه‌ک یه‌که‌م فره‌هه‌نگی وشه‌ی عه‌ره‌بی به‌ کوردی ناوبرده‌ بکریټ که به‌ شیوه‌ی هۆنراوه، کۆمه‌لێک وشه‌ وه‌رده‌گیرێته‌ زمانی کوردی. ئەوه‌ی لێره‌دا گرنگه‌ و ده‌کرێ په‌یوه‌ستی مه‌به‌ستی ئەم وتاره‌ بکریټ، ته‌نیا دوو دێر له‌ دیباچه‌ی کتێبه‌که‌یه که خانی تییدا په‌رۆشی خۆی بۆ مندالی کورد ده‌رده‌پێت:

ژ پاش هه‌مد و سه‌له‌واتان، ئەف چه‌ند که‌لیمه‌نه ژ لوغاتان

فیک ئێخستن ئەحمه‌دی خانی، نافیی «نووبه‌هه‌را بچووکان» لێ دانی

نه ژ بۆ ساحب په‌واجان، به‌لکی ژ بۆ بچووکیت کورمانجان

وه‌کی ژ قورئانی خلاس بن، لازمه‌ ل سه‌وادێ چافناس بن

(خانی، ۱۹۱۹: نووبه‌هه‌را بچووکان)

خانی کتێبه‌که‌ بۆ «بچووکیت کورمانجان» ئێکه‌ده‌خات نه‌ک بۆ گه‌وره‌سال و نه‌وانه‌ی بۆره‌پیاون. ئەو له‌ کتێبه‌که‌دا جگه‌ له‌م دوو دێره‌، هه‌یچ ناماژه‌یه‌ک به‌ مندال و سه‌رده‌می مندالی ناکات به‌لکو ته‌نیا په‌رۆشی دواڕۆژی زمانی کوردیه‌ به‌ ده‌زانیت له‌ ریگه‌ی مندالانه‌وه‌ ده‌پاریژێت. لێره‌دا «مندالی کورد» له‌ ڕونگه‌ی خانی‌یه‌وه‌ ته‌نیا وه‌ک که‌سێک که ده‌توانیت هه‌لگری میرات و گه‌نجینه‌ی زمانی کوردی بیټ سه‌یر ده‌کریټ نه‌ک وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی تایبه‌ت که هه‌لگری

رهبه‌ند و خه‌سله‌تی شی‌اوێ سهرنجی تاییه‌تیش بی‌ت. دیاره ئهم کاره‌ش جوړیک ئاسانکارییه بۆ مندالان بۆ ئه‌وه‌ی کاتیک قورنان ده‌خوینن، ئاسان لێی تیبگهن.

۴- ۲- ۷- نالی (۱۸۵۶-۱۸۰۰)

خدری شاوه‌یسی میکاییلی، ناسراو به نالی، بی‌گومان شاعیریکی گه‌وره و که‌م وینه‌ی کورده. شی‌عه‌کانی نالی هی‌نده قوول و هونه‌رمه‌ندانیه که ئاسان نییه له ئه‌ندیشه و هزری سهرده‌ر بکه‌ین. ئه‌و به سێ زمانی کوردی، فارسی و عه‌ره‌بی شی‌عه‌ی هۆنیوه. له دیوانه شی‌عه‌رییه که‌یدا له دوو شوین واژه‌ی «تیفل» و له غه‌زه‌لیکی‌ش وشه‌ی «مندالانه»‌ی به‌کار هیناوه.

ئهو تیفله خورده‌ سه‌له، هه‌ر چه‌نده وه‌ک غه‌زاله

ئهمما که هاته نه‌خچیر، شیر سه‌وله‌تی مه‌هییه

واته، یاری منالی تازه پنگه‌یشتوم، هه‌رچه‌نده ناسکه وه‌ک ئاسک، به‌لام که هاته راوکردن وه‌ک شیر هه‌لمه‌ت ئه‌با و به‌سامه و له چاوبه‌یه کادانیکا هه‌زارانت بۆ راو ده‌کات^۱.

ئه‌شکم، که له‌گه‌ل عه‌شقمه، تیفلیکی فه‌هیمه

هۆشم، که له‌گه‌ل خۆشمه، پیریکی نه‌زانه

واته: زۆر سه‌یره! فرمی‌سکم زاده‌ی عه‌شقه و تازه‌یه، عه‌شقی‌ش سهره‌پۆیه و له تیگه‌یشتنه‌وه دووره، ده‌بوو فرمی‌سکی‌ش که زاده‌ی عه‌شقه، تینه‌گه‌یشتوو بوویه؛ که‌چی ساوایه‌کی زانا و وریا و فامیده‌یه. به‌لام هۆشم که له‌گه‌ل هاتنه دنیا‌مدا په‌یدا بووه، ده‌بوو زانا و فامیده بوویه که‌چی به پی‌چه‌وانه‌وه پیریکی خه‌ره‌فاو و هیچ نه‌زانه.

له‌م دوو دێره‌دا چه‌مکی تیفل، به‌ واتای مندال نییه وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی مرو‌یی تاییه‌ت. به‌لکو ئامرازیکه بۆ نواندنی چه‌ند خه‌سله‌تی باوی سهرده‌م له که‌سیک (خودی شاعیره‌که و فرمی‌سکه‌ی) ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ی ئیماژیک هونه‌ری و خه‌یال‌وێ بخولقین. به‌لام له‌م دێره‌ی ژیره‌وه نالی دۆخیکی مندالانه ئه‌نه‌خشین که وه‌سفیک ته‌واوه له تاییه‌تمه‌ندییه‌کی کۆره‌یی و مندالی:

بۆ مه‌مک نالی چ مندالانه وه‌ی وه‌ی کردووه

گه‌رچی مووی وه‌ک شیر، به‌و شیره شکۆفه‌ی کردووه

۱. واتای شی‌عه‌کانی نالی له‌م به‌شه‌دا به پێی لیک‌دانه‌وه‌کانی مامۆستا عه‌بدولکه‌ریم مو‌ده‌ریسه.

واته بېروانه بۆ نالی چۆن وهك مندال بۆ مه مكي يار ته گري و كهوتوته هاوار هاوار، هه چهنده پيريش بووه و مووی وهك شیر سپی بووه، بهو شیرهی مه مکی يار هه لاله ی کردووه و پيگه یشتووه. نالی لیږده و به درێژایی غه زه له که خوی دینته ناستی مندالێکی به روالته شیره خۆره و مه مه له ده مه کاتیک له نامیزی دایکیدا شیر ده خوات و نینجا نارام ده گریت. له لایه نی ره مه کییه وه گهر سه رنجی بدهینی، ئەوا نالی یه کیک له ئاره زووه سروشتیه کانی خوی له قالبی شیعیکی ئیرو تیکدا ئاشکرا ده کات و پاشان وهك مه حکه مه لیچینه وهی خوی ده کات و ئەم ئاره زووهی خوی به خواستیکی مندالانه/هه رزه کارانه له قه لم ده دات که له گه ل جیهانی پیرانه ی ئەو ناته بایه. کاتیک باسی خه سلته ی مندالانه ده گریت، باش وایه - بی ئەوهی ده لاقه یه کی تابه ت بۆ شاعیریکی تر بکه یه نه وه - باسی موشاعیره و په نجه بازی نیوان نالی و حه ریق بکه ین؛ حه ریق (۱۸۵۶-۱۹۰۹) شاعیری هاوچه رخی نالی بووه و له به رانه به ئەم غه زه له ی نالی که ده لیت: «عیشقت که مه جازی بی خواهیش مه که ئیلا کچ»، غه زه لی «عیشقت که حه قیقی بی تالب مه به ئیلا کور» ده وینت و له کو تاییدا به م جو ره سه رکۆنه ی نالی ده کات:

سه د حه یفی که تو نالی، به م پیرییه مندالی

به م ته رزه له عیشقت ئە دوپی، زیبا کچ و دیبا کور (حه ریق، ۱۹۳۶)

به گو یه ری حه ریق، نالی، با پیر و عه رفیش بیت، که چی هیشتا پینه گه یشتووه، بۆیه ناستی تیگه یشتنی داته کیشتیه ریژه ی مندالۆچکه یه ک. له م تیروانینه دا مندالی و خه سلته ی مندالانه، جوړیک ده برپینی سوو کایه تی ئامیژه بهو گه و ره سال و پیرانه ی که هه ول ده دن بگه ریته وه بۆ دنیا و خده ی مندالی. که واته له روانگی هه ر دوو شاعیر (نالی و حه ریق) مندالی و هه لسو که وتی مندالانه، دیار ده یه کی کو مه لایه تی نییه به لکو به ئاراسته یه کی بایه لوژیدا ده روات که ته نیا پیگه یشتنی جه سته یی و ویکچووی له گه ل گه و ره سالدا پیناسه ی ده کات.

۳-۷- مندال له بهیتی کوردیدا

بهیت، وهك به شیک له فۆلکلۆر، یه کیک له پیکهاته کانی ئە ده بی زا ره کی کوردیه. «کاری کو کردنه وهی بهیتی کوردی، وادیاره له ساله کانی ۱۹۰۳ و ۱۹۰۴ بۆ یه که م جار له لایه ن ئۆسکارمان-ی ئە لمانی له کوردستانی ئێراندا ده ستی پیکراوه. هه تا سالێ ۱۹۶۰، تاک و ته را چه ند هه ولێکی تر بۆ کو کردنه وهی ده قی بهیتی کوردی دراوه (مه حمودزاده، ۱۳۸۱: ۳).

ره به به م مه حمودزاده له ولامی پرسیا ری، بۆچی له کو مه لگه ی سونه تی کورده واریدا بهیت زه مینه ی سه ره له دانی هه بووه و گرنگی یی دراوه؟ ده بیژت: پیوستی تو مار کردنی میژو له

کۆمەلگەیکە کە نە دەزگاکانی رەسمی بەرعو دەدی پاراستنی ئەو میژوووە بوونە و نە نووسینیش تییدا باو بوو... بەیتبێژی کورد بە ناوبانگترین ڕووداوەکانی شوێندانەر لەسەر بێر و ھەستی جەماوەری گەلەکە بە شێوەی بەیت دارشتوو (مەحمودزادە: ۲۱).

وەک ئامازە پێ کرا، یەکیەک لە ھۆکارەکانی پەنابردنی کوردی کۆنەوار بۆ بەیتبێژی، بەرھەنە نووینی نووسینە. کەواتە بەیتی کوردی دەبێتە ئامرازێک و دەرەتانیەک بۆ پرکردنەوێ بۆشایی «کەلتووری نووسین» لە کوردەواریدا. ئەگەر لە ھەندێک گێڕانەوێ میژوویی دڵخۆشکەر، سەبارەت بە بەستەنەوێ زمانی کوردی بە زمان و نووسینی سۆمەرییەکان، چاو بنووقینین، ئەوا بۆمان دەرەکەوێت کە بە گشتی کورد تەنانەت ئەگەر دەسلەتیشی بە دەستەووە بوو، بەلام تا کوو پێنج بۆ شەش سەدە لەمەوبەر، نووسراوەی بە زمانی کوردی لە خۆی جێ نەھێشتوو. بۆیە بەیت و باو دەبێتە پێکھاتە سەرەکی کەلتووری زارەکی و ئەمەش پالەنەر بۆ بە زارەکی ھێشتەوێ ئەم کەلتوور و میژوووە لانی کەم تا سەدە ۱۵ ی زایی. لە درێژە و تارەکەدا دەپەرژێنە سەر بە کارئانی چەمکی منداڵ و منداڵی لە بەیتی کوردی و بۆ ئەم مەبەستە، وەک نمونە سەرەداوی مەسەلە کە لە ۲ بەیتان دەدۆزینەوێ.

۱- ۳- ۷- لاس و خەزالی

خانزاد و لاس ئامۆزا بوون. دوازدە ساڵ بوو لێک مارە کرابوون؛ ئەحمەد ئاغا باوکی لاس، دەمری. دواوەدا مەحمود ئاغا باوکی خانزادیش کۆچی دوایی دەکات. شەش ساڵان تازێە دەبێت. پاشان پیاویک چوو بوو بۆ جەلەبی بۆ نیو عیلى ماموودینان. لەوێ چاوی بە خەزالی مەلا نەبیان کەوتبوو. ھاتەو، کوتی:

«لەسەشۆر عەمرت بە ھیچێ چوو». کوتی: «بۆچی وا دەلیی؟» کوتی: «مالێ خزانەبوو! ئەوڕۆ خەزالی مەلا نەبیانم دیو؛ دەگەڵ ڕۆژێ دەعوایە دەکا؛ ئیدی ھەر بۆ توو چاکە». لاس ھەلستا و لاڵتی بالەکیانی بەجێ ییشت. چۆ نیو عیلى ماموودینان، چاوی بە خەزالی بکەوێ ... میربداغ و میرحەمەدخان سوورچی و زاران ھاتنە تالانی مالی عیلى ماموودینان؛ ھەموویان برد:

لاس دەلی: «مالی وێرانم و لاڵتی بالەکیانم بەجێ ییشت ھاتمە ئێرەکانە.

ئێستا ھەزار و چوارسەد مالی خۆم و مامم سەرەوێرانە

۱. ڕوانە: میژووی بزر و نەگێڕدراوی کورد، نووسینی سۆران ھەمەرەش (۲۰۲۳)، ناوەندی رۆشنایی مەم و زین، بھەجی کورد، ل: ۷۳-۷.

خانزادخانی هەریڕی بی ساجیبه و بی خودانه
داخولا، قاسیدی کییه؟ هاتوته خەزالی چاو جوانه
هەلبەت بەدزی من ناردووینە، میربداغ و میرحەمەدخان هاتوونە ئیترەکانە.
تالانی عیلى مەلەنەبیان دەبن، دەلین: لاس مندالە و نادانە
(مان، ١٩٠٦: لاس و خەزالی)

رستهی «دەلین لاس مندالە و نادانە»، زۆر گرنگە بۆ خوێندەرەکان. پالەوانی بەیتە کە
کەسایەتی لاسە؛ لاسەشۆڕی ئەحمەدخان، پالەکان، ئەو کەسە کە چیرۆکە کە بی ئەو، هیچە.
بەلام لێرەدا بەم تەرزە لێ دەروان کە، لاس، کەسێکی پێنەگەشتوو و شیاری ئەو مەزناوەتی و
فرازییه نیه کە چیرۆکی ئەقیدارە تۆماری دەکات. شوبهاندنی لاس بە مندالێکی نادان، بە
پلە یە کەم تیکشکاندنی پالەوانی سەرەکی چیرۆکە کە یە لە گۆڕن پیاویکی لە گەشە و فراژی و
ئینجا وردکردنی مندالە بە گشتی.

مندالە و نادانە، بریتییه لەوەی مندالی و نەزانی، هەلگری یە ک واتان؛ وە ک دووانە یە ک کە
بە سکیک هاتبێتە دنیاوە، لێک جودانین و مادام مندال بیت، نادانە و مادام نادان بیت مندالە!
لەم گێڕانەدا رووانین بۆ مندال ناکۆمەلایەتییه. بەی ئێمە رووانگە کۆمەلگە بۆ مندال، هەر لە
بچووکایەتییهوە، چاوەروانی هەلسوکهوتی پێگەشتووانی لێ هەیه.

٢-٣-٧- شیخ فەرەخ و خاتوون ئەستی

خاتوون ئەستی کچی مام غەلیفەیه و فەرەخۆلە کۆری مامادییه. فەرەخۆلە و ئەستی، ئامۆزان.
ئەستی خاتوونێکی شوخ و پێگەشتوو بەلام فەرەخە بچووکە. فەرەخە هەر لە سکی دایکییهوە هەزری
لە خاتوون ئەستی کردوو! ئیستا چەرخێ زەمانە وای هیناوە کە فەرەخە هەر بە کۆرپەلەیی لە ئامیزری
ئەستیدا گەورە بێ و ئەویش هەر بە بچووکێ هەزری خۆی بە ئەستی نیشان دەدات. لەم گوتیڕەدا
بە کورتی لە مەبەستی هەر دوو ئامۆزا لە مندال و مندالی تێدەگەین.

فەرەخ: ئامۆزا بۆ لە توو وایە، ئەمن مندالم؟
ئەستی: کۆرپە ئەتوو چی؟ ئەری وەللا مندالی.
فەرەخ: ئامۆزا هەزری بکەم، لە تووش کەلەگەتتەم
(مان، ١٩٠٦، شیخ فەرەخ و خاتوون ئەستی)

فەرەخ، ئەستی رووبەرپرووی پرسیار دەکاتەو کە «ئایا تۆ من بە مندال دەزانی؟» ئەستی لە
ولامدا سویندیش دەخوات کە بەلێ تۆ مندالی. ئینجا فەرەخ دەلێ: «گەر پێم خۆش بیت بالام لە

بالای تۆش هه‌لکشوتر ده‌که‌م». که‌واته جه‌سته و بالا ده‌بیته پێوه‌رێک بۆ ده‌رچوون یان مانه‌وه له تافی منداڵیدا. به واتایه‌کی دیکه گهر جه‌سته هه‌لکشاو و که‌له‌گه‌ت بیته، ده‌کرێ قبوولی تێپه‌ربوون له قۆناغی منداڵی بکه‌ین.

«خولا هه‌لناگرێ به منداڵی هه‌تا که‌نگینی ده‌مرئیی؛ فهرخۆله گه‌وره بووه ده‌فامینێ.

مه‌سه‌له‌عت ته‌وییه بییه‌نه مه‌دره‌سه‌ی خزمه‌ت مامۆستای بلا بخوینێ».

مامۆستای فهرمووی: «منداڵه‌ خاتوون ته‌ستی. ئیستا نه‌گه‌ر پێی بخوینی سه‌فی ده‌بی؛ هه‌شتا دوو سالی دیی ماوه».

سه‌ربورده‌ی ناو به‌یته‌کان هه‌ندیجار به‌ هۆکاری جوگرافیا و ئه‌و که‌سه‌ی به‌یته‌که‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه، ده‌کرێ جیاوازی بیته و هه‌رکامه‌ی بۆن و به‌رامه‌ی خۆی لێوه‌ بیته. بۆیه‌ ره‌گه‌زه‌ مادی و مینۆکییه‌کانی ژبانی که‌سایه‌تییه‌کان له‌ ته‌مۆسفیری به‌یته‌که‌دا ده‌ور ده‌بینێته‌. له‌م ولامه‌ی مامۆستا بۆ خاتوون ته‌ستی ئه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وت که‌ مادام زووتر منداڵ بنبیته‌ به‌ر خۆندن، له‌وانه‌یه‌ منداڵه‌که‌ سه‌فی بکات واته‌ بیگه‌وجینێ. له‌م گوزاره‌دا ره‌نگه‌ بتوانین گۆشه‌ نیگایه‌کی تایبه‌ته‌ به‌ منداڵی وێنا بکه‌ین که‌ نیشان ده‌دات منداڵ پێوستی به‌ چاودێری و پاراستنی تایبه‌ته‌ هه‌یه‌.

۴-۷- منداڵ و منداڵی له‌ پهن‌دی پێشینان

پهن‌دی پێشینان^۱ به‌شێکه‌ له‌ فۆلکلۆر، بریتییه‌ له‌ چه‌ند قسه‌یه‌کی کورت و پر مانا، که‌ پێکه‌وه واتایه‌کی به‌رز و دانسقه‌ دروست ده‌که‌ن. پهن‌د، به‌ رسته‌ یان دێرێک ده‌گوترێته‌ که‌ زۆر بلاوه‌ و له‌ هه‌موو شوێنێک باوه، ئه‌مه‌ش یان له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ بیرێکی ژیرانه‌ی قوول له‌خۆده‌گرێته‌ یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گوزارشت له‌ بنه‌مایه‌کی هزیری ده‌کات. پهن‌دی پێشینان هه‌ر یه‌که‌یان وانه‌یه‌کی جوان ده‌خاته‌په‌و که‌ سه‌یری ده‌که‌ین به‌ هه‌موو لایه‌نیکی ژياندا بلاوبوونه‌ته‌وه، له‌ هه‌موو بارێکدا ئه‌و که‌سه‌ی پهن‌ده‌که‌ی گه‌راوه‌ته‌وه مه‌به‌سته‌ی هۆشیارکردنه‌وه و فێرکردنی به‌رانبه‌ره‌که‌ی بووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی جارێکی دیکه‌ هه‌مان هه‌له‌ی پێشوو دووباره‌ نه‌کاته‌وه یان نه‌گه‌ر ویستی کارێک بکات بزانیته‌ له‌ کوێوه‌ ده‌ست پێکات.

له‌م به‌شه‌دا ته‌نیا ده‌په‌ره‌ژێنه‌ سه‌ر کتیی پهن‌دکانی پیره‌می‌رد. گه‌رچی کتیب و سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ له‌م به‌اره‌دا هه‌یه‌ به‌لام چونکه‌ کتیبه‌که‌ی پیره‌می‌رد سه‌رچاوه‌یه‌کی کۆنه‌، که‌واته‌ ده‌کرێ پشته‌ پێ ببه‌ستین.

حاجی توفیق کورپی مه محمود ئاغا کورپی هه مزاغای مه سرف ناسراو به پیره میڤرد، شاعیر، نووسەر و رۆژنامه‌وانی کورد، سالێ ۱۸۶۷ له سلێمانی له‌دایک بووه. هەر لهم شاره خه‌ریکی چالاکیی ئه‌دهبی و رۆژنامه‌وانی ده‌ییت. پیره‌میڤرد به‌ره‌مه‌می وێژهبی زۆری هه‌یه و زۆر خزمه‌تی رۆژنامه‌گه‌ریی کوردیی کردووه. ئهم په‌ندانه‌ی له‌ درێژدی وتاره‌که‌دا ده‌که‌ونه به‌ر سه‌رنج، له‌ رۆژنامه‌ی «ژین» له‌ نیوان سالانی ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۹ ب‌لاو کراونه‌وه که پیره‌میڤرد ئه‌وده‌م سه‌رنوسه‌ری^۱ بووه. لێره‌دا په‌نده‌کان به‌ دوو جۆر دابه‌ش ده‌که‌ین: یه‌که‌م ئه‌و په‌ندانه له‌خۆ ده‌گرن که ته‌نها وشه‌ی «مندال» ی تیا به‌کار براوه. دووه‌م، بریتیه‌ی له‌و نموونه په‌ندانه که وشه‌ی «مندالی» تیدا هاتوه که ده‌لاله‌ت ئه‌کات له‌سه‌ر خه‌سله‌ت یان تایبه‌تمه‌ندیی مندالی.

یه‌که‌م، مندال

ئه‌وه مه‌رامی ژن و منداله / بوون و نه‌بوونی عه‌شی پی تاله

مندال بووم، له‌گه‌ڵ دوو که‌س شه‌ری ده‌کرد / «دگلدانه» مان ئه‌خوێند ده‌ست و برد

نینۆکمان له‌یه‌ک ئه‌سوو، تێک هه‌لچن / به‌لکوو له‌ یه‌کتر ببن به‌ دوژمن

قه‌دری عافییه‌ت کاته‌ی ئه‌زانین / مندال هاوار کا: برسین، بی نانین

ئێستا نازانێ خوینپرێژی چیه‌؟ / چونکو خۆی ژن و منالی نییه

ئهو‌هیا خۆشه‌ که‌ بی مندالن / جه‌رگیان ناسوتی که‌ بۆی بنالن

موعجیزه‌ی گه‌وره‌ی «عیسا» ئه‌مه‌یه / مندالی نییه‌ بی قه‌ره‌ و و‌دیه

هی ئه‌وتۆ هه‌یه‌ بۆ نانی مندال / چاری نامینی ئه‌بی به‌ حه‌مال

(پیره‌میڤرد، ۱۹۵۰)

لهم چه‌ند نمونه‌دا پیره‌میڤرد، وشه‌ی مندال وه‌ک ئه‌ندامینکی خێزان یان کۆمه‌لگه‌ به‌ کار ده‌بات و له‌ به‌ستینی خێزанда سه‌یری ده‌کات؛ لهم ر‌وانگه‌وه‌ بوون و نه‌بوونی مندال، هه‌رکام به‌ جو‌ریک ده‌ییته‌ هو‌کاری گرفت و کێشه‌ی تایبه‌تی نیۆ خێزان. منال لهم په‌ندانه‌دا زیاتر سه‌به‌بی نا‌ئارامی و کێشه‌ و تالیی ژبان لێک دراوه‌ته‌وه. تۆمه‌ز بوونی مندال سه‌به‌بی نه‌حه‌سانه‌وه‌ی گه‌وره‌کان ییت. ده‌سته‌ی هه‌مه‌وه‌ند ئه‌چوون بۆ تالان / شوێنیان ئه‌که‌وتن خوێری و مندالن

گەرچی ھۆزی ھەمەوێند لە میژووی کوردستان بە ھۆزێکی نەبەز و شەپکەر لە بەرانبەر عوسمانیدا ناسراون، بەلام لیژەدا پیرەمیژد وەک تالانچی لە قالبی پەندێک ناویان دینیت. ئەو شتە جیگە سەرنجە، بەکارھێنانی وشەى مندالانەییە شانەشانی خەلکانی خوێری. لەم گیرانەو پەندنامیزدا کەسانی لات و لووت و دەربەدەر و چەقاوہسوو کە کۆلان بە کۆلان دەسووڕینەو، لە گەل مندالان دەبنە ھاومەرام و شوین دەستەى تالانچی دەکەون تا کوو بە ھەراھەرا و زەنازەنا کارناسانی بۆ تالانچیەکان بکەن.

کە دنیا بوو گالئەى مندالان / مالى باوانمان ئەپرا بە تالان

لەم پەندەدا ھۆشدارى دەدریت کە نەھێلن مندالان ببە سەرچەلەى کاروان و پێشەنگایەتى کاروبارى دنیا بە دەستەو بەگرن. دیارە لیژەدا مندالان، تەنھا ئەو مەژووە بچووکانە نین کە جەستە و قەلاقەتیاں وردە، بەلکوو بە کەسانی زەلامى کالقام دەگوترى کە ھیشتا ئاستى ھزر و فامیان نەفراژوو. دیسان مندالان بە ھۆى کالقامى و نەبالغییانەو، وەک بوونەوھریکی دژەکوئەلایەتى سەیریان دەکریت.

ئەمە تەجرەبەى ئەوێندە سالا / ھەرچی باوەریان پى بکا مندالە

وەک لە نمونەکانى پێشوتر لە شیعری شاعیرانیشتا ئاماژەى بۆ کرا، زۆر جار وشەى مندال وەک ناتۆرە یان لەقەمى ناشیرین بە کەسیکی گەورەسال گوتراو بۆ ئەوێ کە سایەتییەکەى برۆخینن. لەم سۆنگەو گەورەسالى بە قەلاقەت مەزن، لای خەلکی رەشۆکی، مادام لەبارى ھزرى و ژیریەو تێنەگەشتوو بیت، بە مندالى لەقەلەم دەدەن و حسیبى بۆ ناکەن.

ئەگەر ئەکەوێ جوستوجۆى ئەحوال / قسە یا لە شیت ببیە یا مندال

کاتیک وشەگەلیکی وەک شیت یان خوێری دەدریتە پال وشەى مندال، تۆمەز ئەمانە لە گەل مندال دەبنە دووانەى کى ھەمزا. ئیستاش ئەم نەستەقە بەگشتى قسەى سەرزارى خەلکە کە دەخوایت قسەى راستەقینە یا لە شیت ببیستە یان لە مندال. گەرچی چاوەروانى راستبێژی لە مندال، دەکریت وەک خالیکى ئەرینى سەیری بکریت بەلام ھاوردنى لە گەل شیت و دیوانە، لە یە کەم نیگادا دەبیتە ھۆى داہەزینی کەسایەتى مندال.

جاران مندالمان ئەناردە حوجرە / فەلاقە ئەکرا بە دارى گزرە

بە مامۆستامان ئەگوت وەک دوژمن / گۆشتى بۆ تۆ بى و ئیسقانى بۆ من

ئەم پەندە گەرچە لای پیرەمێرد ئاماژەیە بە رابردوو بەلام تا نێو سەدە لەمەوبەر بە شێوەی کردەکی لە حوجرەکان و تەنانتە قوتابخانەکانیش ببوو باوەڕێک و جەماوەر وەک ئاکاریکی ئاسایی لە گەڵیا مامەڵە دەکرد. ئەم پەندە هەلگری رەهەندیکی پەرۆردەیییە کە سەردەمانێک لە کۆمەلگەی لاگەیی کوردەواریی باو بوو و بەم وتە پەندنامیزە -بە تاییبەت- باوەرێک، دەرەفتی هەلسوکەوتی دوژمنکارانە مامۆستایانیان لە ئاست مندالەکانیان دەرەخساند. لێرەو مندال، بە لێدان و کوتان نەبێت نابێ بە بەشەر!

دووەم، مندالی

لەم بەشەدا و بەپێی ئەم چەند نمونەی خوارەو مندالی، دەبێتە برگەیه کی تاییبەتی تەمەنی مەرۆف کە هەلگری هەندیکی پەرسنسیپ و بنەمای تابەت بە خۆیەتی.

کە بە مندالی «قبوولی» نەخۆی / گەشتیە پلاو ئەلێ: خەلکی کوێ؟

لە مندالییەو بەچە ترسینین / بۆ شوێن گورگ کەوتن پەت ئەپسینین

کە بە مندالی تەریبە نەدری / بە گەرەبی خوی خراپان ئەگری

کە بە مندالی تەریبەت نەدا / ئەو ئەروا بە شوێن کردەوی بەدا

(پیرەمێرد، هەمان)

مندالی، بریتییه لەو ناسکەسالانەی کە بێجوری مەرۆف پێوستی بە راکەشتن و چاودێری تاییبەت هەیە تا بتوانێ رێڕەوی پێگەشتن و تێگەشتن بە ساخڵەمی بپۆیت. ئەگەر ئەم چەمکە بە واتای «سەردەمی مندالی» تێگەین، ئەو دەبێتە ئەو قۆناغە جیاکەرەوی کە تییدا مندال دەبێتە خاوەن جیهانیکی تاییبەت بە خۆی و خولیاکانی و لە بەرانبەریشدا کۆمەلگە ئەم قۆناغە بە تاییبەتمەندییەکانییەو بە فەرمی دەناسێت. ئەم چەند نمونە لە پەندەکانی پیرەمێرد، ئەوەمان بۆ ئاشکرا دەکات کە لای ئەم شاعیرە، بە پێچەوانەی نمونەکانی یە کەم، مندال تانیویەتی پێگەیه کی پێشکەوتوانە هەبێت و ئەمەش ئاماژەیە بۆ جوێریک گواستەوێ بوونەوێرە کە لە دیاردەیه کی بایەلۆژییەو بۆ دیاردەیه کی کۆمەلایەتی.

رەهەندی بایەلۆژی لەم جوێرە هەلبەستانەدا بەرچاوه؛ یە کەم لەو روانگەوێ کە مندال بوونەوێرێکی بچووی بەزەبی ئامیزە و دەبی پیاڕێزێت، دووەم لەو روانگەوێ کە مندال بەهۆی پێنەگەشتنی جەستەیی و هاوشێوەی گەرەدەرەهاتن، هەر حسابی بۆ ناکرێت. جگەلەمانە لە رەهەندی دەروونی

یاخود سایکۆلۆژییەو گەر هەستیکی تایبەت بۆ منداڵ لە ئاراد بێت ئەوا هەر لەسەر لایەنی بایەلۆژی کاریگەری دەبێت.

۸- دواوتە

پرسی سەرەکی ئەم توێژینەو ئەمە بوو کە کۆمەڵگەی کوردەواری لە ڕێگەی فەرھەنگی نووسراوەیی خۆیەو چۆن بۆ دوو چەمکی منداڵ و منداڵی دەروانییت؟ پاش خوێندنەوی چەند دەقی گرنگی میژوویی و وێژەیی و ھەروەھا پەند و بەیت لە زمانی کوردیدا و لێکدانەوی واتا و دەلالەتەکانی ئەم دوو چەمکە تارادەییەکی باش دەردەکەوێت کە نووسەر و شاعیر، وەک کەسانی کە سەرتۆپی ڕووناکییری و لاتەکەیان بن، بەرانبەر بە بابەتە کە دیدیکی نەریتی و کۆنەوارانەیان ھەبوو. ئەمەش سەیر نییە چونکە تیروانین بۆ منداڵ و دواتریش «منداڵی» وەک دەرکەوتەییەکی جیھانی مۆدێرن، دەکەوێتە ژێر کاریگەری ھەمان دید و ڕوانینی گشتی کە دنیابینی و مەعریفەیی باوی سەردەم بەرھەمی دێت. ئەمەش ھەر تایبەتی کوردەواری نەبوو بەلکو لە پانتایەکی بەربلاوی ناوچە کە و بگرە لە ئاستیکی جیھانیشدا کەم تا زۆر ھەر ئەم دیدە زۆر بوو. لەم دەقە توێژینکراوەدا منداڵ و منداڵی وەک دیاردەییەکی بایەلۆژی سەیر کراوە و نیشانە و دەلالەتی ئەم دوو چەمکە وەک دیاردەییەکی کۆمەڵایەتی یان ھەر بەدیناکرێت یان ھێندە لاوازە کە لە جوملەی نەبووان دێتە ئەژمار.

سەرچاوەکان

کوردی

بۆکانی، سابیر (۲۰۲۰)، میتۆدی توێژینەوی زانستی، سلیمانی: چوارچرا.
بەدلیسی، میرشەرەفخان (۲۰۰۶)، شەرەفنامە میژووی مائە میرانی کوردستان، وەرگیرانی ھەزار، ھەولێر: ئاراس.

بێسارانی، مەلا مصطفی (۱۹۹۶) دیوانی بێسارانی، لێکدانەوی: ھەکیم مەلا سەلح، <https://books.vejin.net/ck/book/28>. (ڕێکەوتی خوێندنەو: ۱۴۰۲/۵/۲۰).

پیرەمێرد (۱۹۵۰)، پەندەکانی پیرەمێرد، <https://books.vejin.net/ck/book/245> (ڕێکەوتی خوێندنەو: ۱۴۰۲/۵/۲۵).

خانی، ئەحمەد (۱۹۱۹)، مەم و زین، <https://books.vejin.net/ck/book/86> (ڕێکەوتی خوێندنەو: ۱۴۰۲/۸/۱).

خانی، ئەحمەد (۱۹۸۸)، *نووێهەارا بچووکەکان، قەژاندنا: پەرۆز جەهانی*،
<https://books.vejin.net/ck/text/23029> (پێکەوتی خوێندەنەو: ۱۴۰۲/۵/۳۰).
 حەریق (۱۳۶۹)، *دیوانی حەریق، گردآورنده سەید نەجمەدین ئەنێسی، سەقز: محمدی*.
 زەکی بەگ، محەمەد ئەمێن (۱۴۰۱)، *خۆڵاسەییەکی تاریخی کورد و کوردستان، بانە: پێگا*.
 شەبانی، ئەحمەد (۲۰۲۴)، *فەلسەفە و ئایدیۆلۆژیا له پەرەردەیی هاوچەرخدا، سلێمانی: دەزگای*
پۆشنییری جەمال عێرفان.
 شەبانی، ئەحمەد (۲۰۲۵)، *دەرۆزەیک بۆ مێژووی سەرەدەمی مندالی (کۆمەڵە وتار) [ئامادەیی چاپ]*.
 مان، ئوسکار (۱۹۰۶)، *شیوەزاری کوردی موکریان، بەیتی لاس و خەزالی*،
<https://books.vejin.net/ck/book/133> (پێکەوتی خوێندەنەو: ۱۴۰۲/۸/۱۰).
 مان، ئوسکار (۱۹۰۶)، *شیوەزاری کوردی موکریان، بەیتی شێخ فەرەخ و خاتوون ئەستی*،
<https://books.vejin.net/ck/book/133> (پێکەوتی خوێندەنەو: ۱۴۰۲/۸/۱۰).
 مەحمودزادە، ڕەهەبر (۱۳۸۱) *پیکهاتهی بهیتی کوردی، ورمی: دەزگای سەلاحەدین ئەیبی*.
 مەلای جیزی (۱۳۶۱)، *دیوانی مەلای جیزی، شەرحی هەژار موکوریانی، تاران: سروش*.
 نالی (۱۳۶۳)، *دیوانی نالی، لیکۆڵێنەو و لیکدانەوێ مەلا عەبدولکەریمی مودەرپیس و فاتح*
عەبدولکەریم، ورمی: دەزگای سەلاحەدین ئەیبی.

فارسی

احمدی، جمال (۱۳۹۵)، *تاریخ ادبیات کردی از آغاز تا جنگ جهانی اول*، سقز: گوتار.
 باقری، خسرو و همکاران (۱۳۸۹) *رویکردها و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت، تهران،*
پژوهشگاه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
 پولادی، کمال (۱۳۷۸)، *بنیادهای ادبیات کودک، تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان*.
 توسلی، طیه (۱۳۹۹) «روش تحلیل مفهومی در تعیین هدف‌های تربیتی از دیدگاه ریچارد پیترز، بیان
 و نقد» *مبانی تعلیم و تربیت دانشگاه فردوسی مشهد*، ش. ۱۶، صص. ۷۵-۵۹.
 جورجیا، مارگاریتا (۱۳۹۴)، «دوران کودکی در ادبیات انگلیس»، *دایرةالمعارف موضوعات در ادبیات*،
 ترجمه روجا علی‌نژاد، نقد کتاب کودک و نوجوان، ش. ۷ و ۸، صص. ۲۰۸-۲۰۳.
 حاتمی، زهرا (۱۴۰۱)، *تاریخ کودکی در ایران (از آغاز عصر ناصری تا پایان دوره رضا شاه)*، تهران: علم.
 صفی‌زاده (بۆره‌که‌یی)، صدیق (۱۳۷۸)، *تاریخ کرد و کردستان، تهران: آتیه*.
 گوته، ج.الد. (۱۳۸۸)، *مکاتب فلسفی و آرای تربیتی، ترجمه محمدجعفر پاک سرشت، تهران: سمت*.

English

Ariès, Philippe (1960), *centuries of Childhood*, A Social History of Family Life Translated from the French by Robert Baldick, New York: Alfred A. Knopf.

Woodhed Martin (2015) *Childhood Studies: Past, Present and Future. (An introduction to Childhood studies)*, Third Edition, Edited by Mary Jane Kehily, Open University Press.

Wahby, Taufiq (1948), *The Rock-Sculptures in Gunduk (in Kurdistan) Cave*, Sweden(1983).